

אבו הלפרין עושה אבו עלי לאבו ענתר

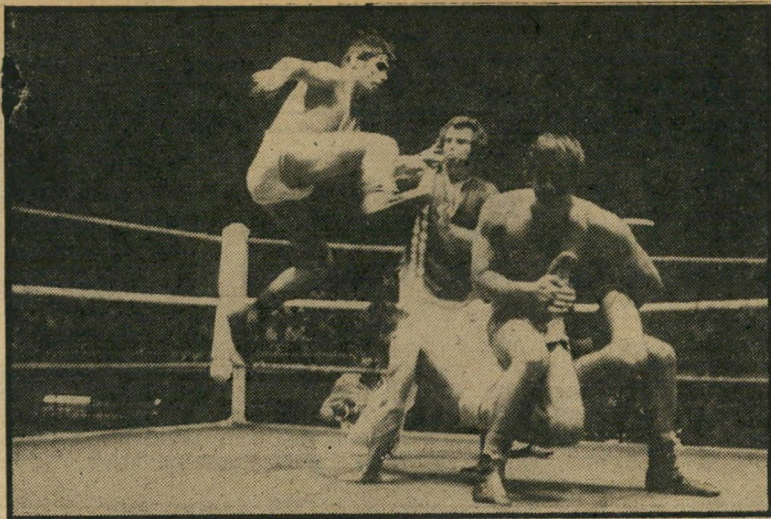
„אן, דה, טרואה, קאטרה... סופר צ'רלי, מזרז את הלפרין לקום לעבודה. תוך שי הוא משפשף את עיניו, הוא מתיישר — ומתעופף באוויר בקו ישר אל ענתר. מטר לפני היעד הוא פורש את רגליו. מיספריים, לוכד את היריב בצווארו.

שאות

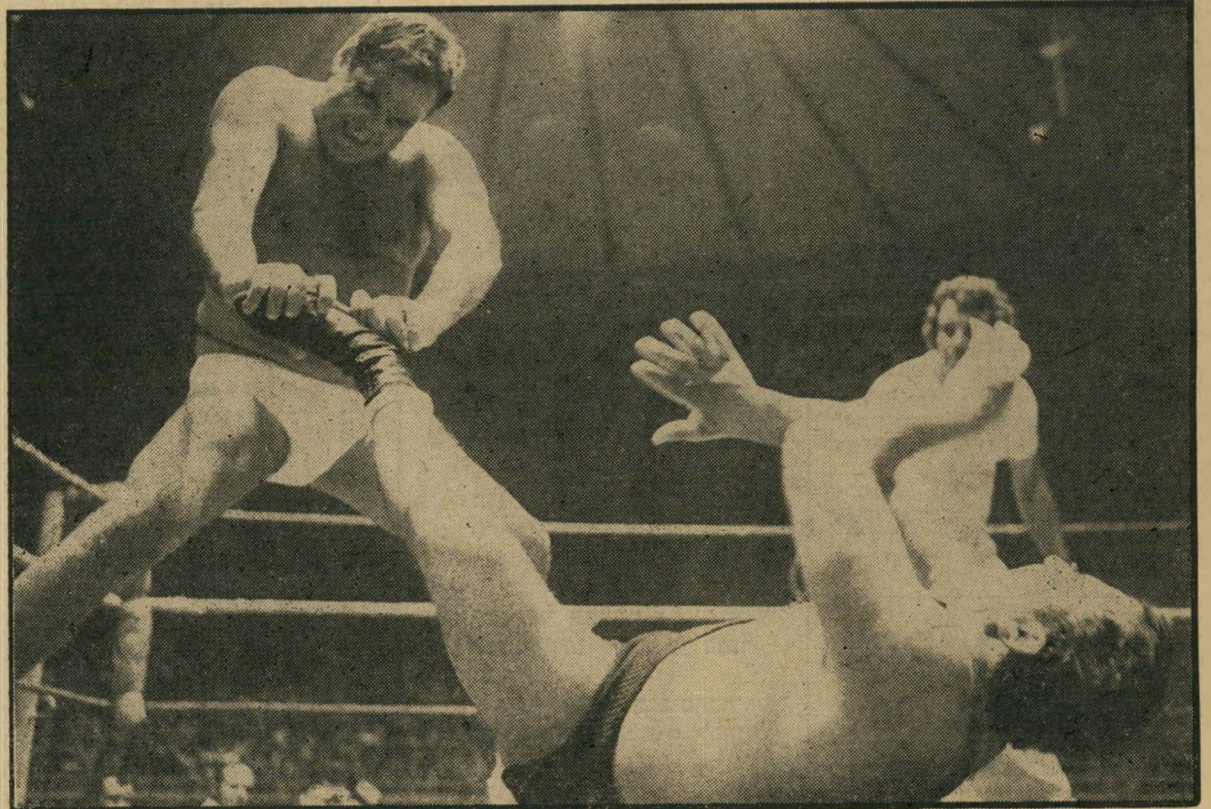
וגניחות

ני הבניידורים על הריצפה. פניו של ענתר מתעוותים. הוא משרבב את לשונו ומלקק את השפתיים. הלפרין מגרד בכף-רגלו את תנוך-אוזנו של יריבו.

לא חוסי מקפל את עדניו זריאר מירושלים זינק לזירה שותפו של זריאר, הסתער לעזרתו.

מקרה רגל

הלפרין סוחט את רגלו של אבו-ענתר, בעוד ענתר מניף ידו בהכנה לתנופה שתסובבו על ביטנו, תשחררו מתפיסת יריבו. בתמונה למעלה

מימין: לאחר הקרב שהסתיים בנצחוננו, הדגים הלפרין תרגילי קאראטה שונים לעיני הקהל ומצלמות הטלוויזיה. בתמונה, (בה הוא מוסתר מאחורי הלהבה) מנפץ הלפרין ערימת רעפים בוערת.

ענתר מחליט לקחת יוזמה. איכשהו הוא משתחרר, ומניף את יריבו אל מחוץ לזירה.

„ענתר! ענתר!” שואגים בני עזה וחברי רון, ירושלים ושכם. „אל-אל ישראל”, פורצת תגובת נגד. הלפרין נדלק. כשברקים מבזיקים מעיניו ורעמים מגרונו, הוא מטפס וחוזר לזירה. אחד הצופים מתעלה, מוצא על אלונקה בידי ארבעה שוטרים.

במהירות הסילון זוחל הלפרין על ארבע אל יריבו, תוך השמעת סידרה משולבת של שאגות וגניחות. הוא מושך את רגלו של ענתר, וזה מתיישב בלי להתווכח. מכה נוספת, והוא כבר שרוע. „הלפרין! הלפרין!”

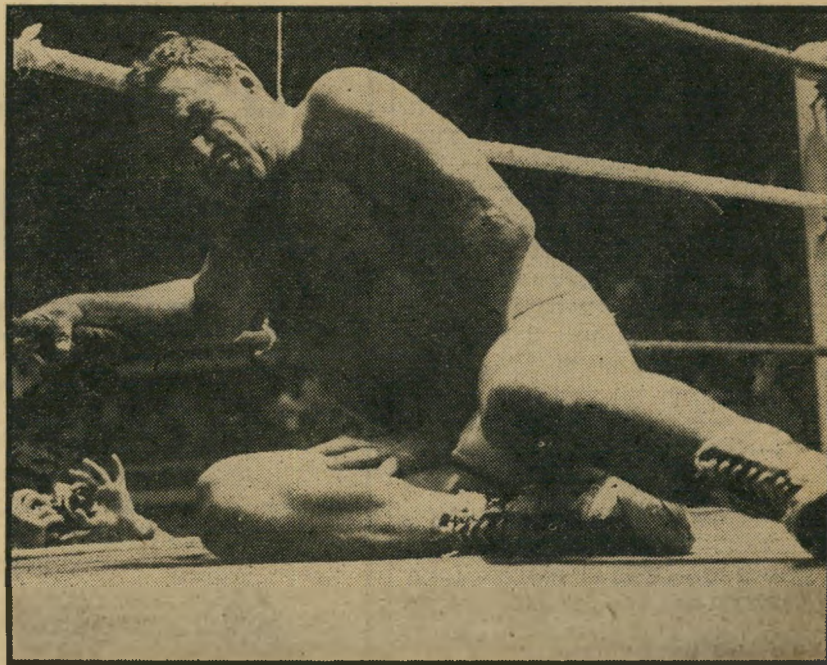
מלחמת

גוג ומגוג

הלפרין ניצב במאונך מעל יריבו הר נמצא במאוזן, כף רגלו האחת על שתי ירכיו של ענתר, ובכף רגלו השנייה מונע בעדו מלקום.

אבו רוצה לקום, לפחות בשביל להמשיך. הלפרין מחליט אחרת. הוא מונק אל ראשו של ענתר, יורה בכף-ידו שתי מכות קארא-טה אל מיצחו. קילוחים מציף את פניו של ענתר. השופט צ'רלי מסתער ומתקשה להפריד: אין צורך לספור עד עשר, אבו

אתייסר - הלפרין בפוזה והבעה של ייסורי-מחץ, הנקלטות היטב עליידי המצלמות, לאחר תרגיל מוצלח של יריבו. שני היריבים העניקו לצופים תמורה מלאה עבור כספת. כמחצית מקהל הצופים היו ערבים ותושבי השטחים.

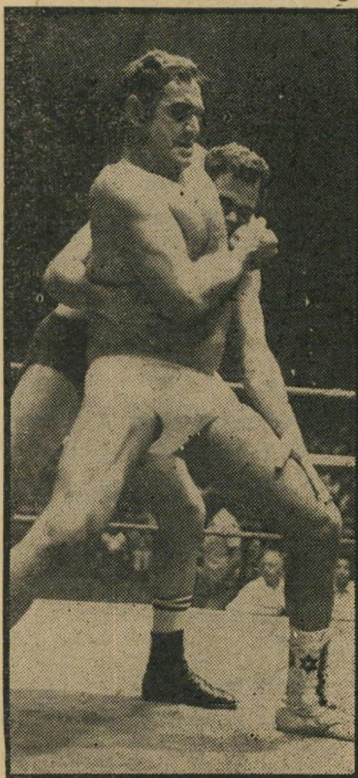
אבו-ענתר

בראשית הקרב עולה לזירה עטוף גלימה, גדול ובוטח — אלוף ירדן בכבודו ובעצמו. אבל הסוף היה שונה.

ענתר, מפונה מן הזירה כשפניו שותתים-דם, וקרב השנה בא אל סיומו.

היה זה קרב שייזכר לטוב בקרב הר אלפים שצפו בו. הם באו על סיוסוקס המלא — לא רק אלה שזכו בכרטיסים ב-מחיר הרישמי של שש ל"י, אלא אף אותם שהשקיעו 80 ל"י בכרטיס אצל ספסרים. לא כל יום רואים מלחמת גוג ומגוג כזו. כשגוג אחד מייצג את העם היהודי והשני את הירדני.

אמנם אבו-ענתר, כפי שהתגלה לאחר מכן, עשה קצת אבו-עלי, התגלה כישראלי בכלל. ואמנם קרבות התפוס כפי יכולתך ידועים בעולם כהצגה מבויימת, שבה כל גניחה ופרץ-דם מתוכננים בדייקנות מראש. אולם ההמונים המשולהבים בהיכל הספורט האמרי נזקקו מכל לב שלא כן הוא. וזה, אחרי הכל, העיקר.

- ומוחץ הלפרין מוחץ את צוואר, רו של יריבו אבו-אנתר, בעוד זה מנסה להשתחרר מצבת-האימים.